

[MohamadHoseyn, [11/10/25, 7:12 AM

سوال در مورد بیت مثنوی،

انسان امروزه با کار و مشغله و سر پرستی و آموزش فرزندان و خواسته های همسر و غیره چگونه می تواند مراحل رسیدن به آن بیهوشی که مولانا از آن صحبت کرده را طی کند؟

[MohamadHoseyn, [11/10/25, 7:45 AM

شاه بیت چنین است

محرم این هوش جز بی هوش نیست .

بیهوشی یعنی هوش برتر که حقیقت را در می یابد . دریافت حقیقت هم نسبی است بنا به ظرفیت صفای افراد . هر کس تا اندازه ظرفیت صفای نفس خودش به مراحل از بیهوشی می رسد و به همان اندازه حقایق را درک میکند و به آرامش هم می رسد .

نکته مهم دیگر این است که عرفان ناب غذا نیست که همه باید بخورند و بر خوردار باشند . عرفان ناب دارو است و دارو فقط برای بیمار است و نه همه مردم . داروی، آرامش، مدارا و عقلانیت جامعه است یعنی هر گاه که جامعه دچار خشونت، وحشی گری، ترس از غارت و هر نوع آلودگی تخریبی شود عرفان ناب وارد میشود و بر جامعه بذل رحمت و گذشت و مدارا و عقلانیت تزریق میکند تا جامعه به تعادل برسد.. هر کس در حد خودش به دیگران آرامش میدهد. فقط انبیاء و اولیاء و صاحبان راستین تخصص و فوق تخصص عرفان دارند و به بیهوشی کامل میرسند به هنگام ضرورت وارد میشوند و جامعه را مداوا میکنند . حقایق را به مردم نشان میدهند و آرامش برقرار میشود

خلق رنجور دق و بیچاره اند - وز خداع دیو سیلی باره اند

جمله در ایدای بی جرمان حریص - در قفای همدگر جویان نقیص

ای زننده بی گناهان را قفا - در قفای خود نمی بینی جزا

ای هوا را طب خود پنداشته - بر ضعیفان صفع را بگماشته

بر تو خندید آنک گفتت این دواست - اوست که آدم را به گندم رهنماست